

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Κωνσταντίας καὶ Πρόεδρε Ἀμμοχώστου, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος κύριε Βασίλειε, χάρις εἶη τῇ ὑμετέρῃ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου κατὰ τὴν μακρὰν αὐτῆς ἱστορικὴν πορείαν ἀνέδειξε καὶ προσέφερε τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ πλῆθος ἁγίων, ἱεραρχῶν, μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὁσίων καὶ ἐγκρατευτῶν, οἱ ὅποιοι «διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ... ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας... περιῆλθον ἐν μηλωταῖς... θλιβόμενοι» καὶ «κακουχούμενοι» (Ἐβρ. ια', 33-38). Οὗτοι πάντες ἀποτελοῦν τὸν κόσμον καὶ τὸν στέφανόν της, τὴν πορφύραν της, τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς παμφαεῖς ἀστέρας τοῦ ἄνω στερεώματος οἱ ὅποιοι λαμπρύνουν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ καταυγάζουν τοὺς πιστοὺς, διότι «αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα» (πρβλ. Παροιμ. δ', 18).

Δικαίως, ὅθεν, καυχᾶται καὶ σεμνύνεται ἐν Κυρίῳ ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου διὰ τὰ εὐσεβῆ αὐτῆς τέκνα, τὰ ὅποια ἀξιοχρέως ἀπὸ ἐτῶν προβάλλει ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου διὰ τῶν ἀνὰ διετίαν ὀργανουμένων ὑπ' αὐτῆς «Διεθνῶν Συνεδρίων Κυπριακῆς Ἀγιολογίας». Δικαίως ὁμως σεμνύνεται καὶ καυχᾶται καὶ ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, διὰ τὸν πλούσιον πνευματικὸν ἀμητὸν τὸν ὅποιον προσέφερεν ἢ κατὰ Κύπρον Ἐκκλησίᾳ, ἀδελφὴ τιμία καὶ προσφιλεστάτη.

Τεκμήριον, ἄλλωστε, τοῦ συνδέσμου τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, ἀποτελοῦν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου οἱ ὅποιοι ἐτιμῶντο ἀνέκαθεν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ τετραήμερος Λάζαρος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ὁ αὐτοκράτωρ Λέων Σ', ὁ σοφός, ἀνήγειρεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ναόν, ἔνθα μετεκόμισε τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Κιτιέων. Τῇ προτροπῇ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὠκοδομήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ναὸς ἐτέρου μεγάλου ἁγίου τῆς Κύπρου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου τιμᾶται ἡ Πολιτιστικὴ Ἀκαδημία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου, τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Κωνσταντίας, ὁ ὅποιος ὄχι μόνον μετέσχεν εἰς τὴν Β' ἐν Κωνσταντινουπόλει Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἀλλὰ καὶ τὸ τίμιον λείψανόν του μετεφέρθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Λέοντος Σ', τοῦ σοφοῦ. Πλέον δὲ τούτων, αἱ δύο Ἐκκλησίαι συνδέονται καὶ διὰ λογίων καὶ πεφωτισμένων ἱεραρχῶν, ὡς ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀποσταλεὶς Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Νικόλαος Μουζάλων, ὁ μετέπειτα ἀνεθῶν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων, ἅμα δὲ καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ κατὰ τὸν 13^{ον} αἰῶνα Γρηγόριος ὁ Κύπριος.

Διὸ καὶ συγχαίρομεν ὑμῖν διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Γ' Διεθνoῦς Συνεδρίου Κυπριακῆς Ἀγιολογίας εἰς ὃ μετέχομεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ

ἡμῶν Μηνύματος, ὡς καὶ διὰ τοῦ Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Σασίμων κυρίου Γενναδίου. Πεπείσμεθα δὲ ὅτι καὶ τοῦτο τὸ Συνέδριον θὰ ἀναδείξῃ δεόντως τὰς ἱεράς μορφὰς τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων διὰ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ πίστις εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ διετηρήθη τὸ ὀρθόδοξον φρόνημα καὶ ἡ ἰδιοπροσωπία τῶν Κυπρίων.

Ἀπονέμοντες πᾶσι τοῖς συμμετέχουσιν εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐπιστήμοσι καὶ λοιποῖς παρισταμένοις τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογία καὶ τὴν πατρικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν φιλίην Ἱερότητα ἀδελφικῶς, εὐχόμεθα ὀλοθύμως ὑπὲρ εὐδοώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου πρὸς δόξαν τοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ ἐνδοξαζομένου Παναγίου Θεοῦ.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ Ἔλεος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἰβὶς' Φεβρουαρίου ιε'
Ἐκ τῆς ἁγίας καὶ καθαρῆς
ἐκείνης ἀγαπῶν ἐν χειρὶ ἀδελφός β.